Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

15. juuli 2021 *

Apellatsioonkaebus – Pangandusliit – Ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamine – Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) otsuse kinnitamine – Põhjendamiskohustus – Konfidentsiaalsed andmed – Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 õiguspärasus

Liidetud kohtuasjades C-584/20 P ja C-621/20 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel vastavalt 6. ja 20. novembril 2020 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci ja A. Steiblytė,

apellant kohtuasjas C-584/20 P,

keda toetab:

Hispaania Kuningriik, esindaja: J. Rodríguez de la Rúa Puig,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

teised menetlusosalised:

Landesbank Baden-Württemberg, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: *Rechtsanwälte* H. Berger ja M. Weber,

hageja esimeses kohtuastmes,

keda toetab:

Fédération bancaire française, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindajad: *avocats* A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin ja H. Ehlers, keda abistasid *Rechtsanwälte* H.-G. Kamann ja P. Gey ning *avocat* F. Louis,

kostja esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

ja

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin ja H. Ehlers, keda abistasid *Rechtsanwälte* H.-G. Kamann ja P. Gey ning *avocat* F. Louis,

apellant kohtuasjas C-621/20 P,

keda toetab:

Hispaania Kuningriik, esindaja: J. Rodríguez de la Rúa Puig,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

teised menetlusosalised:

Landesbank Baden-Württemberg, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: *Rechtsanwälte* H. Berger ja M. Weber,

hageja esimeses kohtuastmes,

keda toetab:

Fédération bancaire française, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindajad: *avocats* A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon,

menetlusse astuja apellatsioonimenetluses,

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci ja A. Steiblytė,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident R. Silva de Lapuerta, kodade presidendid J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (ettekandja), A. Kumin ja N. Wahl, kohtunikud T. von Danwitz, M. Safjan, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, N. Jääskinen ja I. Ziemele,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: osakonnajuhataja D. Dittert,

arvestades kirjalikku menetlust ja 23. märtsi 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 27. aprilli 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Oma apellatsioonkaebustes paluvad Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 23. septembri 2020. aasta otsuse Landesbank Baden-Württemberg *vs.* SRB (T-411/17, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2020:435), millega Üldkohus tühistas Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas SRB 11. aprilli 2017. aasta täitevistungil tehtud otsuse ühtsesse kriisilahendusfondi (edaspidi „kriisilahendusfond“) tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05) (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2014/59/EL

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190; parandused ELT 2020, L 283, lk 2, ELT 2021, L 178, lk 8, ELT 2021, L 178, lk 11, ELT 2021, L 178, lk 10), põhjendused 105–107 on sõnastatud järgmiselt:

„(105) Põhimõtteliselt tuleks vastavad osamaksed finantssektorilt koguda enne ühegi kriisilahendustoimingu tegemist ja sellest sõltumatult. Juhul kui varasemast rahastamisest ei piisa kahjumi või rahastu kasutamisest tekkinud kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamakse, et katta lisakulud või kahjum.

(106) Selleks et saavutada kriitiline mass ning hoida ära protsükliline mõju, mis tekiks, kui rahastu toetuks süsteemses kriisis üksnes *ex post* osamaksetele, on hädavajalik, et riigisisese rahastu raames *ex ante* olemasolevad rahalised vahendid ulatuksid vähemalt teatava minimaalse sihttasemeni.

(107) Selleks et osamaksed arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga mudeli kasutamiseks, tuleks riigisisese rahastu osamaksete puhul võtta arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute krediidi-, likviidsus- ja tururiski määra.“

3 Direktiivi artikli 102 lõikes 1 on täpsustatud:

„Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 31. detsembriks 2024 moodustavad nende rahastute käsutuses olevad rahalised vahendid vähemalt 1% kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summast. Liikmesriigid võivad seada kõnealust summat ületavaid sihttasemeid.“

4 Direktiivi artiklis 103 on sätestatud:

„1. Artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et nende territooriumil tegutsemiseks tegevusluba omavatelt finantsinstitutsioonidelt, sh liidu filiaalidelt kogutakse osamakseid vähemalt kord aastas.

2. Iga finantsinstitutsiooni osamakse peab olema proportsionaalne tema kohustuste summaga (välja arvatud omavahendid), millest on maha arvatud tagatud hoiused, liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõigi finantsinstitutsioonide kohustuste kogusumma suhtes (välja arvatud omavahendid), millest on maha arvatud tagatud hoiused.

Kõnealuseid osamakseid korrigeeritakse proportsionaalselt finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga vastavalt lõike 7 kohaselt heaks kiidetud kriteeriumidele.

[…]

7. Komisjonil[…] on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks määratlus „osamaksete proportsionaalne korrigeerimine finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga“, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, võttes arvesse järgmist:

a) finantsinstitutsiooni riskipositsioonid, sealhulgas tema kauplemistegevuse olulisus, bilansivälised riskipositsioonid ja finantsvõimenduse määr;

b) ettevõtja rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus ning väga likviidne koormamata vara;

c) finantsinstitutsiooni finantsseisund;

d) tõenäosus, et finantsinstitutsiooni suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus;

e) see, millisel määral on finantsinstitutsioon saanud varem erakorralist avaliku sektori finantstoetust;

f) finantsinstitutsiooni struktuuri keerukus ning finantsinstitutsiooni kriisilahenduskõlblikkus;

g) finantsinstitutsiooni tähtsus ühe või mitme liikmesriigi või liidu finantssüsteemi või majanduse stabiilsuse jaoks;

h) asjaolu, et finantsinstitutsioon kuulub finantsinstitutsioonide kaitseskeemi.“

Määrus (EÜ) nr 806/2014

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1; parandused ELT 2014, L 372, lk 9, ELT 2021, L 178, lk 12, ELT 2021, L 178, lk 13), põhjenduses 41 on märgitud:

„Pidades silmas kriisilahendusnõukogu ülesandeid ja kriisilahenduse eesmärke, mis hõlmavad avaliku sektori vahendite kaitset, tuleks ühtse kriisilahenduskorra tegevust rahastada osalevates liikmesriikides asutatud finantsinstitutsioonide osamaksetest.“

6 Määruse artikli 69 lõikes 1 on ette nähtud:

„[Ühtse kriisilahendusf]ondi algse kaheksa-aastase perioodi lõpuks, st alates 1. jaanuarist 2016 […], ulatuvad fondi kasutada olevad rahalised vahendid vähemalt 1%-ni kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediidiasutuste tagatud hoiuste summast.“

7 Määruse artikli 70 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Iga finantsinstitutsiooni individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused.

2. Igal aastal arvutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist [Euroopa Keskpangaga (EKP)] või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusasutustega individuaalsed osamaksed tagamaks, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% sihttasemest.

Igal aastal põhineb üksikute asutuste osamaksete arvutamine järgmisel:

a) kindlasummaline osamakse, mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab finantsinstitutsiooni kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning

b) riskipõhised osamaksed, mis põhinevad direktiivi [2014/59] artikli 103 lõikes 7 sätestatud kriteeriumidel, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tekitamata moonutusi liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel.

Kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse suhte puhul võetakse arvesse osamaksete tasakaalustatud jaotumist eri liiki pankade vahel.

[…]“.

8 Nimetatud määruse artikli 88 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Kriisilahendusnõukogu liikmete, aseesimehe, […] kriisilahendusnõukogu liikmete, töötajate ning kriisilahendusülesandeid täitvate osalevate liikmesriikide lähetatud või vahetustöötajate suhtes kohaldatakse ka pärast nende ametikohustuste lõppemist ametisaladuse hoidmise nõudeid vastavalt [ELTL] artiklile 339 ja liidu õigusaktide asjaomastele sätetele. Eelkõige on neil keelatud avalikustada töö käigus seoses käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisega või pädevalt asutuselt või kriisilahendusasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või asutusele, välja arvatud juhul, kui see toimub nende käesolevale määrusele vastavate ülesannete täitmise käigus või kui kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või on koostatud selliselt, et artiklis 2 osutatud ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha, või asutuselt või ettevõtjalt, kes selle teabe andis, on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek.

Ametisaladuse hoidmise nõuetega hõlmatud teavet ei tohi avaldada ühelegi avaliku ega erasektori ettevõtjale, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kohtumenetluse otstarbel.“

Delegeeritud määrus (EL) 2015/63

9 Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44; parandus ELT 2017, L 156, lk 38), artiklis 4 on sätestatud:

„1. Kriisilahendusasutused määravad iga krediidiasutuse või investeerimisühingu aasta osamakse kindlaks proportsionaalselt tema riskiprofiilile, võttes aluseks krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt […] esitatud teabe ja kohaldades käesolevas jaos sätestatud metoodikat.

2. Kriisilahendusasutus määrab lõikes 1 osutatud aasta osamakse kindlaks kriisilahendusrahastu aasta sihttaseme alusel, võttes arvesse sihttaset, mis tuleb direktiivi [2014/59] artikli 102 lõike 1 kohaselt 31. detsembriks 2024 saavutada, ja võttes aluseks kõigi tema territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute eelmise aasta tagatud hoiuste keskmise summa, mis arvutatakse kvartaalselt.“

10 Delegeeritud määruse artiklis 5 on sätestatud aasta baasosamakse riskiga korrigeerimise põhimõtted.

11 Delegeeritud määruse artiklis 6 on määratletud riskisambad ja -näitajad, mille suhteline kaal on määratud kindlaks selle delegeeritud määruse artiklis 7.

12 Delegeeritud määruse 2015/63 artikkel 9 näeb ette:

„1. Kriisilahendusasutus määrab iga krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kindlaks riskiga korrigeerimise täiendava kordaja, kombineerides artiklis 6 osutatud riskinäitajaid vastavalt I lisas sätestatud valemitele ja protseduuridele.

2. Ilma et see piiraks artikli 10 kohaldamist, määrab kriisilahendusasutus iga krediidiasutuse või investeerimisühingu aasta osamakse kindlaks iga osamakseperioodi kohta, korrutades aasta baasosamakse riskiga korrigeerimise täiendava kordajaga vastavalt I lisas sätestatud valemitele ja protseduuridele.

3. Riskiga korrigeerimise kordaja on vahemikus 0,8–1,5.“

13 Delegeeritud määruse artikli 13 lõige 1 sätestab:

„Kriisilahendusasutus teavitab iga artikli 2 kohast krediidiasutust või investeerimisühingut oma otsusest, millega määratakse kindlaks iga krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt tasumisele kuuluv aasta osamakse, igal aastal hiljemalt 1. maiks.“

14 Delegeeritud määruse I lisa kannab pealkirja „Krediidiasutuste ja investeerimisühingute aasta osamaksete arvutamise kord“ ja selles on üksikasjalikult kirjeldatud neid samme, mida SRB peab ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamisel järgima.

Vaidluse taust

15 Vaidlusaluse otsusega määras SRB kindlaks kriisilahendusfondi 2017. aasta eest tehtavate *ex ante* osamaksete suuruse, sealhulgas Saksamaal asutatud krediidiasutuse Landesbank Baden-Württembergi osamakse summa.

16 Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (finantsturgude stabiliseerimise föderaalne amet, Saksamaa) andis Landesbank Baden-Württembergile 21. aprilli 2017. aasta osamakse teatega, mille viimane sai kätte 24. aprillil 2017, teada, et SRB on määranud kindlaks tema 2017. aasta *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi, ning teatas talle summa, mis tuleb maksta Restrukturierungsfondsile (ümberkorraldusfond, Saksamaa). Sellele osamakse teatele oli lisatud kaks dokumenti, nimelt vaidlusaluse otsuse teksti saksakeelne versioon ilma selles tekstis nimetatud lisata ning dokument pealkirjaga „Arvutuskäik (riskiga korrigeeritud): 2017. aasta *ex ante* osamaksed [kriisilahendusfondi]“ (edaspidi „ühtlustatud lisa“).

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

17 Landesbank Baden-Württemberg esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. juunil 2017.

18 Selle hagi põhjendamiseks esitas ta kuus väidet. Nende väidete kohaselt on esiteks rikutud ELTL artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 41, sest vaidlusalune otsus ei ole piisavalt põhjendatud; teiseks on rikutud harta artiklit 41, kuna Landesbank Baden-Württembergi ei kuulatud ära; kolmandaks on rikutud harta artiklit 47, sest vaidlusalune otsus ei ole kontrollitav; neljandaks on rikutud teisese õiguse paljusid sätteid ning harta artikleid 16 ja 20, kuna kohaldati „finantsinstitutsioonide kaitseskeemi“ näitaja kordajat; viiendaks on rikutud harta artiklit 16 ja proportsionaalsuse põhimõtet, sest kohaldatud on riskiga korrigeerimise kordajat, ning kuuendaks on delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning selle määruse I lisa õigusvastased.

19 13. novembri 2017. aasta määrusega anti komisjonile luba astuda SRB nõuete toetuseks menetlusse.

20 Üldkohus palus menetlust korraldava meetme ja kolme menetlustoiminguid käsitleva kohtumäärusega SRB-l esitada teavet ja mitu dokumenti, sh vaidlusaluse otsuse originaali täielik koopia koos selle lisaga.

21 Vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas ja otsustas, et selle otsuse tagajärjed jäävad kehtima kuue kuu jooksul alates selle kohtuotsuse jõustumise päevast.

22 Esimesena analüüsis Üldkohus omal algatusel väidet vaidlusaluse otsuse kinnitamata jätmise kohta.

23 Sellega seoses märkis ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46 ja 47, et kuigi SRB esitas vaidlusaluse otsuse põhiteksti allkirjastatud versiooni koopia ja ka koopia toimikule lisatud allkirjastatud kaaskirjast, ei esitanud ta ühtegi tõendit selle otsuse lisa kinnitamise kohta, kuigi lisa kujutab endast selle otsuse olulist osa. Täpsemalt rõhutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51, et SRB ei tõendanud, et see lisa oli allkirjastatud digitaalselt.

24 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 tõdes Üldkohus, et SRB kohtuistungil esitatud argument, mille kohaselt oli kõnealune lisa kaaskirja allkirjastamise ajal kättesaadav dokumentide süsteemis nimega „Advanced Records System“ (edaspidi „ARES“), on uus ja seetõttu vastuvõetamatu ning igal juhul tõendamata. Selle kohtuotsuse punktis 53 märkis Üldkohus seega, et SRB esitatud kaaskiri ei sisalda midagi, mis selle väite põhjendatust tõendaks või mis võimaldaks tuvastada lahutamatu seose selle kaaskirja ja ARESes oleva sellise dokumendi vahel, mis vastaks vaidlusaluse otsuse lisale.

25 Seetõttu järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et vaidlusaluse otsuse kinnitamise nõue ei ole täidetud.

26 Teisena pidas Üldkohus korrakohase õigusemõistmise huvides vajalikuks analüüsida Landesbank Baden-Württembergi esimest, kolmandat ja kuuendat väidet, ning nõustus nende väidetega.

27 Üldkohus analüüsis esiteks, kas järgitud on põhjendamiskohustust ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

28 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 95–98 tuvastas Üldkohus, et vaidlusalune otsus ei sisalda peaaegu ühtegi elementi Landesbank Baden-Württembergi poolt kriisilahendusfondi 2017. aasta eest tehtud *ex ante* osamakse arvutamise kohta ning kuigi ühtlustatud lisa täpsustab muid arvutuse osi, ei sisalda see piisavalt andmeid selle osamakse õigsuse kontrollimiseks. Eelkõige leidis Üldkohus, et see dokument ei sisalda ühtegi elementi teiste krediidiasutuste osamaksete arvutamise kohta, kuigi eeskätt delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–7 ja 9 kohaselt eeldab kõnealuse osamakse arvutamine esiteks seda, et Landesbank Baden-Württembergi kohustuste summa on proportsionaalne kõigi teiste finantsinstitutsioonide kohustuste kogusummaga, ning et Landesbank Baden-Württembergi riskiprofiili hinnatakse võrreldes nende teiste finantsinstitutsioonide riskiprofiilidega.

29 Lisaks täpsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100 ja 102, et arvestades Landesbank Baden-Württembergi poolt kriisilahendusfondi 2017. aasta eest tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel arvesse võetud andmete konfidentsiaalsust, on selle osamakse arvutamise viis olemuslikult läbipaistmatu ja see kahjustab võimalust vaidlusalust otsust tulemuslikult vaidlustada. Seetõttu leidis Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 109, et Landesbank Baden-Württembergile esitatud põhjendused asetavad viimati nimetatu olukorda, milles tal ei ole võimalik teada, kas see osamakse summa arvutati nõuetekohaselt või peab ta selle liidu kohtutes vaidlustama.

30 Seetõttu järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110, et SRB on rikkunud põhjendamiskohustust.

31 Teiseks märkis Üldkohus kõnealuse kohtuotsuse punktis 127, et Üldkohtu võimalus nõuda SRB-lt teabe esitamist selleks, et hinnata vaidlusaluse otsuse õiguspärasust, ei saa muuta selles asjas järeldust, et rikutud on põhjendamiskohustust, ega tagada Landesbank Baden-Württembergi õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

32 Kolmandaks otsustas Üldkohus Landesbank Baden-Württembergi esitatud õigusvastasuse vastuväite üle.

33 Sellega seoses otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 129, et kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise viisi läbipaistmatus tuleneb vähemalt osaliselt delegeeritud määrusest 2015/63. Seetõttu järeldas ta kõnealuse kohtuotsuse punktis 141, et selles otsuses tuvastatud põhjendamiskohustuse rikkumine tuleneb seoses nende osamaksete arvutamisega osas, mis puudutab riskiprofiiliga korrigeerimist, delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–7 ja 9 ning I lisa õigusvastasusest.

Poolte nõuded

34 Komisjon palub kohtuasjas C-584/20 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja

– mõista apellatsioonimenetluse kulud välja Landesbank Baden-Württembergilt.

35 SRB palub kohtuasjas C-621/20 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

– jätta Landesbank Baden-Württembergi hagi rahuldamata ja

– mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja Landesbank Baden-Württembergilt.

36 Landesbank Baden-Württemberg palub Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebused rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja komisjonilt ja SRB-lt.

Menetlus Euroopa Kohtus

37 Komisjon ja SRB palusid Euroopa Kohtu kantseleile nende vastavate apellatsioonkaebustega samal ajal esitatud eraldi menetlusdokumentides, et käesolevate kohtuasjade suhtes kohaldataks kiirendatud menetlust, mis on ette nähtud Euroopa Kohtu kodukorra artiklites 133–136, mida kodukorra artikli 190 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes.

38 Oma taotluste põhjendamiseks väitsid komisjon ja SRB sisuliselt, et vaidlustatud kohtuotsusel on märkimisväärsed tagajärjed kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete iga-aastasele arvutamisele, et võimalikult kiiresti on vaja selgitada selle arvutuse õiguslikku raamistikku selleks, et kriisilahendusfondil oleks võimalik saavutada oma rolli täitmiseks vajalik finantssuutlikkus, ning et kuni selle selgituse saamiseni võidakse liidu kohtutesse esitada suur hulk hagisid.

39 Euroopa Kohtu kodukorra artiklist 133 tuleneb, et kui kohtuasja laad nõuab asja lahendamist lühikese aja jooksul ja kui hageja või kostja seda taotleb, võib Euroopa Kohtu president, olles ära kuulanud vastaspoole, ettekandja-kohtuniku ja kohtujuristi, otsustada lahendada kohtuasja kiirendatud menetluses, kaldudes kõrvale selle kodukorra sätetest.

40 Euroopa Kohtu president otsustas 4. ja 8. detsembril 2020 pärast ettekandja-kohtuniku ja kohtujuristi ärakuulamist komisjoni ja SRB taotlused rahuldada.

41 Nimelt seab vaidlustatud kohtuotsus kahtluse alla SRB sisemenetlused, mille eesmärk on tagada kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete kindlaksmääramist käsitlevate otsuste kinnitamine ja põhjendamine, ning nende osamaksete arvutamise meetodi oluliste elementide õiguspärasuse. Sellest järeldub, et SRB on alates selle kohtuotsuse kuulutamisest sattunud seoses menetluste ja arvutuste meetodiga, mida sel eesmärgil kohaldada tuleb, väga ebakindlasse olukorda, samas kui ta on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 13 lõike 1 alusel kohustatud teatama igale asjasse puutuvale finantsinstitutsioonile hiljemalt iga aasta 1. maiks oma otsusest, millega määratakse kindlaks nende finantsinstitutsioonide aasta osamakse kriisilahendusfondi.

42 Arvestades kriisilahendusfondi rolli tähtsust pangandusliidus võib sellise ebakindluse püsimine fondi rahastamise tingimuste osas avaldada olulist süsteemset laadi negatiivset mõju selle liidu toimimisele ja seega euroala stabiilsusele. Seega tuleb selleks, et vältida fondi rahastamist tagavate osamaksete kogumise protsessi igasugust takistamist, see ebakindlus võimalikult kiiresti kõrvaldada (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu presidendi 4. oktoobri 2012. aasta kohtumäärus Pringle, C-370/12, ei avaldata, EU:C:2012:620, punktid 7 ja 8, ning 12. juuni 2018. aasta kohtumäärus EKP *vs.* Läti, C-238/18, ei avaldata, EU:C:2018:488, punkt 17).

43 Euroopa Kohtu president otsustas 12. veebruaril 2021 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 54 lõike 2 alusel liita käesolevad kohtuasjad menetluse suulise osa ja kohtuotsuse huvides.

44 Euroopa Kohtu presidendi 25. veebruari 2021. aasta määrustega komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P, ei avaldata, EU:C:2021:150) ja SRB *vs.* Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, ei avaldata, EU:C:2021:151) anti Fédération bancaire française'le luba astuda menetlusse Landesbank Baden-Württembergi nõuete toetuseks.

45 Euroopa Kohtu presidendi 12. märtsi 2021. aasta määrusega komisjon ja SRB *vs.* Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P ja C-621/20 P, ei avaldata, EU:C:2021:261) anti Hispaania Kuningriigile luba astuda menetlusse komisjoni ja SRB nõuete toetuseks.

Apellatsioonkaebused

46 Komisjon esitab kohtuasjas C-584/20 P esitatud apellatsioonkaebuse põhjendamiseks viis väidet. Esimese väite kohaselt on seoses Üldkohtu järeldusega, et vaidlusalune otsus on kinnitamata, esiteks moonutatud asjaolusid ning teiseks rikutud võistlevuse põhimõtet ja kaitseõigusi. Teine kuni viies väide puudutavad vastavalt õigusnormi rikkumist ja põhjenduse puudulikkust seoses õigusvastasuse vastuväite – millega Üldkohus nõustus – vastuvõetavusega, määruse nr 806/2014 tõlgendamisel tehtud kahte viga ning ELTL artiklist 296 tuleneva põhjendamiskohustuse ulatuse väära laiendamist.

47 SRB esitab kohtuasja C-621/20 P apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet, millest esimene puudutab kõigepealt Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 rikkumist, seejärel tõendite moonutamist ning lõpuks õiguse õiglasele kohtumenetlusele rikkumist seoses sellega, et Üldkohus tuvastas vaidlusaluse otsuse kinnitamata jätmise, ning millest teine puudutab ELTL artikli 296 ja harta artikli 47 rikkumist.

Esimese väite teine osa kohtuasjas C-584/20 P ja esimese väite kolmas osa kohtuasjas C-621/20 P

Poolte argumendid

48 Kohtuasjas C-584/20 P esitatud apellatsioonkaebuse esimese väite teises osas ja kohtuasjas C-621/20 P esitatud apellatsioonkaebuse esimese väite kolmandas osas, mida tuleb kõigepealt analüüsida, väidavad komisjon ja SRB, keda toetab Hispaania Kuningriik, et Üldkohus rikkus võistlevuse põhimõtet ning SRB kaitseõigusi ja tema õigust õiglasele kohtumenetlusele.

49 Nimelt leiavad nad, et SRB ei saanud esitada tõhusalt oma seisukohta Üldkohtu omal algatusel tõstatatud väite suhtes, et vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta ei ole piisavalt tõendeid.

50 SRB väidab, et poolte õigus olla ära kuulatud tähendab, et neil peab olema võimalik tutvuda Üldkohtu omal algatusel tõstatatud õigusväidetega ning nende üle tegelikult vaielda. SRB-l oleks seega oma seisukoha tõhusaks esitamiseks pidanud olema võimalus tutvuda Üldkohtus tõstatatud küsimustega sobivas vormis ja mõistliku tähtaja jooksul.

51 SRB rõhutab sellega seoses, et selle otsuse kinnitamise küsimust ei arutatud menetluse kirjalikus osas enne Üldkohtus toimunud kohtuistungit, et Üldkohus ei osutanud isegi mitte sellel kohtuistungil, et SRB esitatud tõendid on ebapiisavad ja et ta keeldus seejuures SRB tõendite pakkumisest. Kuna tavaliselt eeldatakse, et kinnitamise kohustus on täidetud, ei oleks Üldkohus tohtinud piirduda faktiküsimuste esitamisega ja oleks pidanud olema uurimisel põhjalikum, selle asemel, et tugineda üksnes tõendite puudumisele.

52 Kui Üldkohus oleks andnud SRB-le võimaluse käsitleda vaidlusaluse otsuse kinnitamise küsimust põhjalikumalt, oleks viimane tõendanud, et kaaskiri, millele ta tugineb, oli ARESes automaatselt loodud; ta oleks esitanud kuvatõmmise, mis näitab selle süsteemi sisu allkirjastamise ajal, ning oleks tõendanud, et see süsteem kujutab endast suletud ja kindlat süsteemi.

53 Landesbank Baden-Württemberg leiab, et see argument ei ole põhjendatud.

54 Ta väidab, et esimeses kohtuastmes võetud menetlust korraldava meetme ja menetlustoimingute ese oli vaidlusaluse otsuse kinnitamine, kuna palve esitada selle otsuse originaal koos selle lisaga puudutab kõnealuse otsuse kinnitatud versiooni. SRB, kes esitas vastusena sellele meetmele ja neile menetlustoimingutele kaaskirja, oleks pidanud ilma Üldkohtu istungit ära ootamata tõendama selle kaaskirja ja ARESe vahelist seost.

55 Neil asjaoludel ei olnud Üldkohus kohustatud juhtima SRB tähelepanu vaidlusaluse otsuse kinnitamise küsimusele. Täpsemalt otsustas Üldkohus õigesti jätta kohtuistungi ettekandes kajastamata Landesbank Baden-Württembergi poolt selle küsimuse kohta esitatud väite, mille ta esitas oma 6. novembri 2019. aasta seisukohas, mis käsitles SRB vastuseid neile meetmetele ja menetlustoimingutele, kuna see väide ei olnud tema argumentide võtmeelement.

Euroopa Kohtu hinnang

56 Õigus õiglasele kohtumenetlusele on liidu õiguse aluspõhimõte (vt selle kohta 26. novembri 2013. aasta kohtuotsus Groupe Gascogne *vs.* komisjon, C-58/12 P, EU:C:2013:770, punkt 32, ja Gascogne Sack Deutschland *vs.* komisjon, C-40/12 P, EU:C:2013:768, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika), mis nüüd on tagatud harta artikliga 47.

57 Sellest õigusest tulenevate nõuete täitmiseks peavad liidu kohtud tagama, et neis toimuvais menetlustes järgitakse ja nad ka ise järgivad võistlevuse põhimõtet, mida kohaldatakse igas menetluses, mille tulemusel võib liidu institutsioon teha isiku huve märkimisväärselt mõjutava otsuse (27. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

58 Võistlevuse põhimõttest peab kasu saama igal pool liidu kohtus toimuvas menetluses, sõltumata selle isiku õiguslikust staatusest. Järelikult võivad sellele tugineda ka liidu asutused nagu SRB, kui nad on pooleks niisuguses menetluses (vt selle kohta 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 53).

59 Võistlevuse põhimõte ei anna ainult igale menetluse poolele õigust tutvuda vastaspoole poolt kohtule esitatud tõendite ja seisukohtadega ning nende üle vaielda. Nimetatud põhimõte hõlmab veel ka poolte õigust tutvuda kohtu omal algatusel tõstatatud asjaoludega, millele kohus kavatseb oma otsuses tugineda, ning nende üle vaielda. Täitmaks nõudeid, mis tulenevad õigusest õiglasele kohtumenetlusele, on nimelt oluline, et pooltele oleks teada nii faktilised kui ka õiguslikud asjaolud, mis on menetluse tulemuse suhtes määravad, ja et nad saaksid võistlevalt nende üle vaielda (27. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Võistlevuse põhimõtte tegeliku järgimise tagamiseks tuleb pooltel paluda esitada selle väite kohta, mille liidu kohus kavatseb tõstatada omal algatusel, enne oma seisukohad niisugustel tingimustel, mis võimaldavad pooltel esitada selle väite kohta asjakohaselt ja tõhusalt oma seisukoha, esitades muu hulgas vajaduse korral kohtule tõendid, mis on vajalikud selle väite kohta täielikult informeerituna otsuse tegemiseks (vt selle kohta 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 57, ning 27. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punktid 55–59).

61 Käesoleval juhul tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 35 ja 36, et Üldkohus tõstatas omal algatusel väite, et vaidlusalune otsus ei ole kinnitatud.

62 Järelikult pidi Üldkohus pooli teavitama sellest, et ta kavatseb oma otsuses sellele väitele tugineda, ning paluma neil seetõttu esitada talle argumendid, mida nad peavad vajalikuks, et ta saaks selle väite kohta otsuse teha.

63 Üldkohtu menetlust korraldava meetme sõnastusest ja kolmest menetlustoimingust ilmneb aga, et see meede ja need toimingud ei sisaldanud küsimusi, mis oleksid otseselt seotud menetlusega, mida SRB järgis, et tagada vaidlusaluse otsuse kinnitamine, ning et nendes ei olnud SRBd kuidagi teavitatud sellest, et Üldkohus kavatseb omal algatusel tõstatada väite selle otsuse, sealhulgas selle otsuse lisa võimaliku kinnitamata jätmise kohta.

64 Kuigi on tõsi, nagu märgib Landesbank Baden-Württemberg, et selle meetme ja nende toimingute eesmärk oli vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise menetlusega seotud teabe ja dokumentide kogumine, ei saanud SRB-lt mõistlikult oodata, et ta järeldab sellest meetmest ja neist toimingutest, et tal paluti niiviisi esitada oma seisukoht selle otsuse kinnitamise tingimuste kohta.

65 Järelikult, kuna SRB-l ei palutud esitada oma seisukohta vaidlusaluse otsuse kinnitamata jätmise väite kohta enne Üldkohtus toimunud kohtuistungit, siis tuleb kindlaks teha, kas Üldkohus andis talle sellel kohtuistungil võimaluse võtta selle väite kohta tulemuslikult ja tõhusalt seisukoht.

66 Sellega seoses tuleb rõhutada, et kuna liidu asutuse aktide kinnitamine sõltub selle asutuse poolt selleks kehtestatud konkreetsete sisemiste eeskirjade kohaldamisest, tuleb väidet vaidlusaluse otsuse kinnitamata jätmise kohta tingimata hinnata SRB esitatud tõendite alusel, mis puudutavad tema sisemiste menetluste laadi ja nende kohaldamist käesolevas asjas.

67 Järelikult tuli selleks, et tagada võistlevuse põhimõtte järgimine, paluda SRB-l esitada selle väite kohta argumendid tingimustel, mis võimaldanuks tal koguda tõendeid vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta ja need Üldkohtule esitada. Ent arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 64 meenutatud asjaolusid, ei saanud SRB-lt mõistlikult oodata, et ta oleks esitanud niisugused tõendid Üldkohtus toimunud kohtuistungil.

68 Lisaks ei nähtu vaidlustatud kohtuotsusest, Üldkohtus toimunud kohtuistungi protokollist ega selle salvestisest, et Üldkohus oleks SRB-le sellel kohtuistungil selgelt teatanud, et ta kavatseb omal algatusel tõstatada väite vaidlusaluse otsuse kinnitamata jätmise kohta või et SRB peab kohtuistungil selle väite kohta oma seisukoha võtma.

69 Üldkohus leidis vastupidi, et SRB-l ei olnud õigust esitada Üldkohtu istungil argumente või tõendeid vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta.

70 Nimelt, kuigi vaidlust ei ole selles, et SRB ei võtnud selle kohta seisukohta kostja vastuses, vasturepliigis ega tema märkustes vastuseks Üldkohtu menetlust korraldavatele meetmetele ja menetlustoimingutele, otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52, et argument, mille SRB esitas kohtuistungil vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta, on vastuvõetamatu, kuna see on uus.

71 Lisaks nähtub Üldkohtus toimunud kohtuistungi salvestisest, et Üldkohus ei võtnud vastu SRB pakkumist esitada kohe täiendavaid tõendeid, et tõendada vaidlusaluse otsuse kinnitamist.

72 Järelikult ei saa asjaolu, et kaks Üldkohtu liiget esitasid Üldkohtu kohtuistungil SRB-le mitu küsimust vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta, pidada piisavaks, et täita Üldkohtul võistlevuse põhimõttest tulenevad kohustused, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 60.

73 Nimelt, esiteks nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 52 ja 53, et Üldkohus leidis, et vaidlusaluse otsuse kinnitamise nõue ei ole täidetud, tuginedes esmajoones sellele, et SRB argument, et SRB viidatud kaaskirja allkirjastamise ajal oli ARESes kättesaadav selle otsuse lisa sisaldav dokument, on vastuvõetamatu, ning teise võimalusena sellele, et SRB ei olnud esitanud tõendeid, mis tõendaks seda kättesaadavust või lahutamatut seost selle dokumendi ja kaaskirja vahel.

74 Teiseks väidab SRB, et kui Üldkohus oleks palunud tal esitada seisukoht omal algatusel tõstatatud väite kohta, et vaidlusalune otsus on kinnitamata, oleks ta esitanud tõendid selle kaaskirja koostamise tingimuste ning ARESe sisu ja omaduste kohta.

75 Neil asjaoludel tuleb nentida, et kui Üldkohus oleks tegelikult andnud SRB-le võimaluse esitada tõendeid vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta, oleks SRB saanud esitada rea tõendeid, mis esmapilgul näivad olevat asjakohased. Järelikult oleks Üldkohus pidanud selle kinnitamise üle otsustamisel neid tõendeid hindama ning seega ei saanud ta piirduda järeldusega, et argumendid ARESe rolli kohta kõnealusel kinnitamisel on vastuvõetamatud või tõendamata.

76 Asjaolu, et SRB väljendas oma seisukohta vaidlusaluse otsuse kinnitamise kohta Üldkohtu istungil esitatud suulistes seisukohtades ning seejärel vastuses Üldkohtu kahe liikme esitatud küsimustele, ei saa seada seda hinnangut käesoleva kohtuotsuse punktides 66–71 tehtud järeldusi arvestades kahtluse alla, seda enam, et SRB ei väida, et tal ei olnud üldse võimalust esitada selle kinnitamise kohta argumente, vaid väidab, et tal ei olnud võimalik esitada sellekohaseid tõendeid esimeses kohtuastmes.

77 Järelikult tuleb kohtuasjas C-584/20 P esitatud apellatsioonkaebuse esimese väite teise osaga ja kohtuasjas C-621/20 P esitatud apellatsioonkaebuse esimese väite kolmanda osaga nõustuda, ilma et oleks vaja teha otsust nende väidete teiste osade kohta.

78 Samas ei saa vaidlustatud kohtuotsust tühistada ainult selle järelduse tõttu, kuna selle kohtuotsuse punktidest 56, 141 ja 143 nähtub, et Üldkohus analüüsis ammendavuse huvides Landesbank Baden-Württembergi poolt esimeses kohtuastmes esitatud esimest, kolmandat ja kuuendat väidet ning nõustus selle analüüsi lõpus nende väidetega.

Viies väide kohtuasjas C-584/20 P ja teine väide kohtuasjas C-621/20 P

Poolte argumendid

79 Kohtuasjas C-584/20 P esitatud apellatsioonkaebuse viiendas väites ja kohtuasjas C-621/20 P esitatud apellatsioonkaebuse teises väites väidavad komisjon ja SRB, keda toetab Hispaania Kuningriik, esiteks, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendus ei ole mitte ainult ebapiisav, kuna Üldkohus nõustus täielikult delegeeritud määruse 2015/63 mitme sätte vastu esitatud väitega, jättes seejuures täpsustamata, kuidas igaüks neist aitab kaasa sellele, et kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise meetod on läbipaistmatu, vaid see põhjendus on ka vastuoluline, kuna Üldkohus möönab, et selle arvutamise meetodi teatavaid aspekte võivad neid osamakseid tasuma kohustatud finantsinstitutsioonid kontrollida, ning nõustub sellega, et asjaomased andmed on konfidentsiaalsed, tegemata sellest järeldusi.

80 Teiseks väidavad apellandid, et Üldkohus eiras käesolevas asjas ELTL artiklist 296 tuleneva põhjendamiskohustuse ulatust.

81 Esimesena piisab sellest, kui vaidlusalusest otsusest ilmneb selgelt SRB järgitud metoodika, st aluseks võetud kriteeriumid ning põhjused, miks neid asjasse puutuva finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse, ilma et viimati nimetatul oleks tingimata võimalik arvutuse õigsust teiste finantsinstitutsioonide finantsandmete põhjal täpselt kontrollida.

82 SRB rõhutab sellega seoses, et põhjendamiskohustuse ulatus peaks olema piiratud, et võtta arvesse ELTL artiklis 339 ette nähtud ametisaladuse kaitsmise kohustust, mis on samuti liidu õiguse aluspõhimõte.

83 Teisena ei ole teisi finantsinstitutsioone puudutavad andmed, mida kasutatakse kogu sektori kohustuste kogusumma arvutamiseks ja asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide riskiprofiilide võrdlemiseks, konkreetse finantsinstitutsiooni poolt kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel määrava tähtsusega. SRB arvates oleks pealegi siis, kui nende andmete kontrollimine osutuks vajalikuks, võimalik neid liidu kohtutele avaldada.

84 Kolmandana võib komisjoni ja SRB pakutud põhjendamiskohustuse ulatuse piiramisel vastupidi Üldkohtu järeldusele tugineda Euroopa Kohtu praktikale.

85 Nimelt erineb kriisilahendusfondi iseloomustav kindlustusloogika maksulaadsete menetluste loogikast, mida käsitleti vaidlustatud kohtuotsuse punktis 122 viidatud Euroopa Kohtu otsuste aluseks olevates kohtuasjades.

86 Lisaks on üldiselt tunnustatud, et ametiasutused võivad konkreetse kaalutlusruumi teostamisel võtta arvesse konfidentsiaalseid andmeid, millele otsuse adressaadil ei ole juurdepääsu, kuid mis tuleb vajaduse korral pädevatele kohtutele edastada. Nii on Euroopa Kohus konkurentsiõiguse, riigihangete, avaliku teenistuse ja dumpinguvastaste meetmete valdkonnas leidnud, et pädevad asutused võivad tugineda konfidentsiaalsetele andmetele, mida ei ole avaldatud.

87 Neljandana väidab SRB, et delegeeritud määruses 2015/63 ette nähtud arvutusmeetod tagab kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise läbipaistvuse sobival tasemel.

88 Liidu seadusandja on oma kaalutlusõigust kasutades kehtestanud meetodi, mille eesmärk on enne kindlaks määrata SRB kogutav kogusumma ja jagada see summa asjaomaste finantsinstitutsioonide vahel õiglaselt, mis eeldab iga finantsinstitutsiooni kohta täpse suhtelise riskipositsiooni kindlaksmääramist. Seda meetodit tuleks eristada „täiesti individuaalsest“ lähenemisviisist, mis iseloomustab tavaliselt maksude kogumist.

89 Nimetatud meetod jaguneb seitsmeks erinevaks etapiks. Neist neli põhinevad iga finantsinstitutsiooni individuaalsetel andmetel ning samuti ühistel andmetel, mille SRB on kokku pannud ja edastanud ning mis võimaldab igal finantsinstitutsioonil arvutada välja nii oma aasta baasosamakse kui ka oma individuaalse riskiga korrigeerimise kordaja ja seega oma aasta *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi. Neist etappidest kolm põhinevad teisi finantsinstitutsioone puudutavatel konfidentsiaalsetel andmetel ja nende põhjal koostatakse ühised andmed, mida kasutatakse ühtemoodi kõigi asjaomaste finantsinstitutsioonide puhul.

90 Mis puudutab konkreetsemalt finantsinstitutsiooni riskiprofiili, siis ei avaldata sisendandmeid, mille põhjal arvutatakse ühised andmed kõigi finantsinstitutsioonide määramiseks riskiklassidesse. Seda määramist on siiski selgitatud ühtlustatud lisas, mis võimaldab igal finantsinstitutsioonil mõista, millised on tema suhtelised tulemused iga riskinäitaja osas. SRB veebisaidil avaldatud andmed tagavad juurdepääsu täiendavatele koondandmetele ning pealegi on läbipaistvust 2017. aasta osamakseperioodile järgnevate osamakseperioodide jooksul veelgi suurendatud.

91 Landesbank Baden-Württemberg, keda toetab Fédération bancaire française, väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse põhjendus on piisav tõendamaks, et SRB on rikkunud ELTL artiklit 296, ning et apellatsioonkaebustes esitatud argumendid ei sea seda põhjendust kahtluse alla.

92 Esiteks tuleneb Euroopa Kohtu praktikast selgelt, et ärisaladuse hoidmise kohustus ei saa võtta põhjendamisnõudelt tema põhisisu. Ärisaladuse kaitse nõude ja põhjendamiskohustuse kaalumine ei ole vajalik, kuna komisjon oleks võinud määrata kindlaks muu arvutusmeetodi, mille puhul välditakse konfidentsiaalsete andmete kasutamist.

93 Teiseks on vastuvõetamatu argument, et teisi finantsinstitutsioone puudutavad andmed ei ole olulised, kuna seda ei esitatud esimeses kohtuastmes, ning see on igal juhul põhjendamatu, kuna Landesbank Baden-Württembergi kriisilahendusfondi tehtud 2017. aasta *ex ante* osamakse summa sõltus nendest andmetest.

94 Kolmandaks ei ole käesolevates kohtuasjades käsitletavate olukordade ja Euroopa Kohtu poolt sellistes valdkondades nagu konkurentsiõigus, riigihanked, avalik teenistus või dumpinguvastased meetmed käsitletud olukordade analoogiad asjakohased. Vaidlusalust otsust, millega kohustatakse maksma äärmiselt suurt osamakset, ei saa võrrelda otsustega, mida on käsitletud apellantide viidatud Euroopa Kohtu otsustes.

95 Neljandaks tuvastas Üldkohus õigesti, et vaidlusalune otsus ei ole piisavalt põhjendatud, kuna see ei võimalda Landesbank Baden-Württembergil kontrollida oma 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud *ex ante* osamakse suurust. Seda hinnangut kritiseerivad apellantide argumendid seavad kahtluse alla tuvastatud faktilised asjaolud ning on seetõttu vastuvõetamatud.

96 Pealegi ei ole mõeldav selle puuduse heastamine kohtumenetluse käigus nii, et liidu kohtutele esitatakse konfidentsiaalsed andmed. Ühelt poolt tuleb põhjendus teatavaks teha asjaomase otsusega samal ajal. Teiselt poolt, isegi kui Üldkohtul oleks olnud SRB valduses olevad konfidentsiaalsed andmed, ei oleks ta saanud seda summat ise kontrollida, kuna tal ei olnud selleks vajalikku SRB käsutuses olevat arvutiprogrammi.

97 Viiendaks, mis puudutab konkreetsemalt delegeeritud määrusega 2015/63 kehtestatud arvutusmeetodi õiguspärasust, siis ei ole SRB argumendid kooskõlas Euroopa Kohtu kodukorra artikli 169 lõike 2 nõuetega, kuna nendes argumentides ei ole välja toodud vaidlustatud kohtuotsuse punkte, mida nende argumentidega soovitakse kahtluse alla seada.

98 Sihttaseme olemasolu ja asjaolu, et ette on nähtud sellest tasemest maksimaalne osa, mida igal aastal võib koguda, ei kohusta kindlasti kasutama riskiprofiili hindamisel suhtelist lähenemist, nagu näitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiviga 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT 2014, L 173, lk 149) loodud hoiuste tagamise skeemi finantseerimiseks tehtavate osamaksete arvutamine.

Euroopa Kohtu hinnang

99 Olgu meenutatud, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 141 ja 143 ei järeldanud Üldkohus mitte ainult seda, et SRB on rikkunud põhjendamiskohustust ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, vaid ka seda, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning I lisa on õigusvastased. Seetõttu nõustus ta Landesbank Baden-Württembergi esimeses kohtuastmes esitatud esimese, kolmanda ja kuuenda väitega.

100 Esimesena tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 97, 103, 109 ja 110, et Üldkohus otsustas, et SRB oli ELTL artikli 296 alusel kohustatud esitama vaidlusaluse otsuse põhjenduses andmed, mis võimaldavad Landesbank Baden-Württembergil kontrollida oma 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud *ex ante* osamakse arvutuse õigsust, kuid SRB ei täitnud seda kohustust.

101 Selleks et hinnata kohtuasjas C-584/20 P esitatud viienda väite ja kohtuasjas C-621/20 P esitatud teise väite põhjendatust, tuleb kindlaks teha, kas Üldkohus hindas seega õigesti SRB põhjendamiskohustuse ulatust.

102 Kõigepealt tuleb esiteks märkida, et ELTL artikli 296 teises lõigus on sätestatud, et liidu institutsioonide õigusaktides esitatakse nende vastuvõtmise põhjused, ning teiseks, et harta artiklis 41 sätestatud õigus heale haldusele näeb ette liidu institutsioonide, organite ja asutuste kohustuse põhjendada oma otsuseid.

103 Liidu institutsiooni, organi või asutuse otsuse põhjendamine on eriti oluline, sest võimaldab huvitatud isikul täielikult infomeerituna otsustada, kas esitada selle otsuse peale hagi, ning pädeval kohtul kontrolli teha, olles seega üks harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhususe tingimustest (vt selle kohta 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 40, ja 24. novembri 2020. aasta kohtuotsus Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43, ning seal viidatud kohtupraktika).

104 Samuti tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et selline põhjendus peab olema kohandatud asjaomase akti laadi ja selle vastuvõtmise kontekstiga. Seejuures ei ole nõutud, et põhjenduses oleks täpsustatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna põhjenduse piisavust ei tule hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades, ning eriti arvestades huvi, mis võib olla akti adressaatidel selgituste saamiseks. Järelikult on õigusi kahjustav akt piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt selle kohta 28. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punkt 122 ja seal viidatud kohtupraktika).

105 Selles kontekstis tuleb esiteks rõhutada, et Euroopa Kohtu praktika põhjal ei saa järeldada, et liidu institutsiooni, organi või asutuse iga sellise otsuse põhjendus, millega pannakse eraõiguslikule ettevõtjale rahasumma maksmise kohustus, peab tingimata sisaldama kõiki andmeid, mis võimaldavad otsuse adressaadil kontrollida selle rahasumma suuruse arvutamise õigsust.

106 Euroopa Kohus on tõepoolest otsustanud, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 122 sisuliselt märkis, et maksulaadse makse kogumisega seotud täitedokumendi põhjendus peab sisaldama asjaomase nõude elementide täpset ja detailset arvutust ning et sellise otsuse kohtulikku kontrolli saab teha ainult selle arvutuse põhjal (vt selle kohta 13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni *vs.* Ülemamet, 9/56, EU:C:1958:7, punktid 30 ja 31, ning 16. detsembri 1963. aasta kohtuotsus Macchiorlati Dalmas *vs.* Ülemamet, 1/63, EU:C:1963:58, lk 636).

107 Siiski ei saa vaidlusaluse otsusega kindlaks määratud *ex ante* osamakseid kriisilahendusfondi – vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 122 – samastada nõuetega, mida käsitleti kohtuasjades, milles tehti eelmises punktis viidatud Euroopa Kohtu otsused.

108 Nimelt, kuigi need nõuded olid seotud ühtaegu maksulaadse makse ja viivisintressiga, mille vastavaid summasid ja arvutusmeetodeid ei olnud täpse ja üksikasjaliku arvutuse puudumise tõttu võimalik kindlaks määrata, piirdub vaidlusalune otsus iga asjasse puutuva finantsinstitutsiooni kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete kindlaksmääramisega vastavalt neile arvutamise eeskirjadele, mis on üksikasjalikult ette nähtud delegeeritud määruses 2015/63.

109 Teiseks on liidu institutsioonid, organid ja asutused vastavalt ärisaladuse kaitse põhimõttele, mis on üks liidu õiguse üldpõhimõtteid (vt selle kohta 14. veebruari 2008. aasta kohtuotsus Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika), mida on eelkõige täpsustatud ELTL artiklis 339, põhimõtteliselt kohustatud mitte avaldama eraõigusliku ettevõtja konkurentidele ettevõtja esitatud konfidentsiaalset teavet (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 109).

110 Nende kohustuste järgimise tagamiseks on Euroopa Kohus mitmes liidu õiguse valdkonnas asunud seisukohale, et õigussubjekti huve kahjustava akti põhjendus, mis põhineb eraõiguslike ettevõtjate suhtelisele positsioonile antud hinnangul, võib teatud määral olla piiratud, et kaitsta nende ettevõtjatega seotud teavet, mis kuulub ärisaladuse alla.

111 Eelkõige võib komisjoni otsus, milles leitakse, et kaebuse esitaja teatatud riigiabi ei esine, olla ärisaladuse hoidmise kohustust arvestades piisavalt põhjendatud, ilma et see sisaldaks kõiki arvandmeid, millele selle institutsiooni arutluskäik tugineb (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punktid 108–111). Seega piisab institutsiooni põhjendamiskohustuse täitmiseks sellise otsuse mittekonfidentsiaalsest versioonist, kui sellest ilmneb selgelt ja üheselt mõistetavalt institutsiooni arutluskäik ja tema kasutatud metoodika, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista selle põhjendusi ja Üldkohtul oleks võimalik neid põhjendusi kontrollida (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs.* komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 55).

112 Samuti ei tähenda kohustus põhjendada otsust, millega lükatakse hankemenetluses tagasi pakkuja pakkumus, et pakkujal peaks olema täielik teave hankija poolt edukaks tunnistatud pakkumuse omaduste kohta (vt selle kohta 4. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus Evropaïki Dynamiki *vs.* komisjon, C-629/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:617, punktid 21 ja 22), kusjuures sellise teabega tutvumine peab olema piiratud eelkõige selleks, et säilitada usaldussuhe hankija ja selles menetluses osalevate ettevõtjate vahel (vt analoogia alusel 14. veebruari 2008. aasta kohtuotsus Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, punkt 36).

113 Kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete eripära tõttu – mis seisneb direktiivi 2014/59 põhjendustest 105–107 ja määruse nr 806/2014 põhjendusest 41 tulenevalt selle tagamises, et kindlustusloogikast lähtudes annab finantssektor kriisilahendusfondi piisavalt rahalisi vahendeid, et viimane saaks täita oma ülesandeid, julgustades samas asjasse puutuvaid finantsinstitutsioone tegutsema vähem riskantselt – ei põhine aga nende osamaksete arvutamine, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 143, mitte maksubaasi suhtes teatava määra kohaldamisel, vaid direktiivi 2014/59 artiklite 102 ja 103 ning määruse nr 806/2014 artiklite 69 ja 70 kohaselt selle sihttaseme kindlaksmääramisel, mis tuleb saavutada nende osamaksete enne 2023. aasta lõppu kogutud summaga, ning seejärel aasta sihttasemel, mis tuleb jagada ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide vahel.

114 Kuna kogu sihttase on määratletud nii, et see peab olema 1% kõigi nende finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summast ning kuna iga finantsinstitutsiooni aasta baasosamakse arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused, siis ilmneb, et kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi põhimõte ise – nagu see tuleneb direktiivist 2014/59 ja määrusest nr 806/2014, mille kehtivust ei ole Landesbank Baden-Württemberg vaidlustanud – eeldab, et SRB kasutab ärisaladusega kaitstud andmeid, mida ei saa esitada vaidlusaluse otsuse põhjenduses.

115 Sellega seoses tuleb tagasi lükata Landesbank Baden-Württembergi argument, mille kohaselt ei ole vaja kaaluda põhjendamiskohustust ja käesoleva kohtuotsuse punktis 109 viidatud ärisaladuse kaitse üldpõhimõtet põhjusel, et liidu seadusandja oleks võinud kehtestada kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamiseks alternatiivse meetodi, mis ei eelda konfidentsiaalsete andmete kasutamist.

116 Asjaolu, et liidu seadusandja oleks võinud kohe alguses valida alternatiivse arvutusmeetodi, ei saa sellise meetodi raames, mis osaliselt põhineb konfidentsiaalsete andmete kasutamisel, mõjutada põhjendamiskohustuse ulatuse kindlaksmääramist seoses ärisaladuse kaitse põhimõttega. Kuna aga liidu seadusandja on sellise meetodi õiguspäraselt valinud, eeldab see tingimata selle kohustuse ja selle põhimõtte omavahelist kaalumist.

117 Nimelt tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu seadusandjal on ulatuslik kaalutlusõigus valdkonnas, mis eeldab poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning mille raames ta peab andma keerulisi hinnanguid (17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Billerud Karlsborg ja Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

118 Kui aga asuda seisukohale, nagu tegi Üldkohus, et vaidlusaluse otsuse põhjendus peab tingimata võimaldama Landesbank Baden-Württembergil kontrollida tema poolt kriisilahendusfondi 2017. aasta eest tehtud *ex ante* osamakse arvutamise õigsust, tähendaks see paratamatult seda, et liidu seadusandjal keelatakse kehtestada selle osamakse arvutamiseks selline meetod, mis hõlmab andmeid, mille konfidentsiaalsust kaitseb liidu õigus, ning järelikult piiratakse liigselt ulatuslikku kaalutlusõigust, mis kõnealusel seadusandjal sellel eesmärgil peab olema, võttes temalt muu hulgas võimaluse valida meetod, mis tagab kriisilahendusfondi rahastamise pideva kohandamise finantssektoris toimuvate muutustega sel teel, et võrdlevalt võetakse eelkõige arvesse ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud kõigi finantsinstitutsioonide finantsseisundit.

119 Lisaks tuleb rõhutada, et direktiiviga 2014/49 loodud hoiuste tagamise skeem, millele Landesbank Baden-Württemberg viitab selleks, et näidata kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise alternatiivse meetodi võimalikkust, põhineb samuti – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 160 – osamaksetel, mis arvutatakse asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide ärisaladusega kaitstud andmeid kasutades.

120 Kolmandaks, kuigi eeltoodust tuleneb, et SRB-l lasuvat põhjendamiskohustust tuleb kriisilahendusfondi rahastamise süsteemi loogika ja liidu seadusandja kehtestatud arvutusmeetodi tõttu kaaluda SRB kohustusega hoida asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide ärisaladust, ei tohi viimati nimetatud kohustust siiski tõlgendada nii laialt, et see muudaks

põhjendamiskohustuse sisutühjaks (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs.* komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

121 Põhjendamiskohustuse kaalumisel ärisaladuse kaitse põhimõttega ei saa siiski asuda seisukohale, et eraõiguslikule ettevõtjale rahasumma maksmise kohustust ette nägeva otsuse põhjendamine nii, et talle ei esitata kõiki andmeid, mis võimaldaks tal täpselt kontrollida selle rahasumma suuruse arvutamist, kahjustab tingimata alati põhjendamiskohustuse sisu.

122 Käesoleval juhul tuleb põhjendamiskohustust pidada täidetuks, kui kriisilahendusfondi tehtavaid *ex ante* osamakseid kindlaks määrava otsuse adressaatidel, kellele küll ei edastatud ärisaladuse alla kuuluvaid andmeid, on SRB kasutatud arvutusmeetod ja piisav teave, et põhijoontes mõista, kuidas võeti nende individuaalset olukorda nende kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel arvesse, arvestades seejuures kõigi teiste asjaomaste finantsinstitutsioonide olukorda.

123 Sellisel juhul on adressaatidel nimelt võimalik kontrollida, kas nende *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi määrati kindlaks suvaliselt, eirates nende tegelikku majanduslikku olukorda või kasutades ülejäänud finantssektorit puudutavaid andmeid, mis ei ole usutavad. Need adressaadid võivad seega mõista nende *ex ante* osamakset kriisilahendusfondi kindlaks määrava otsuse põhjendusi ja hinnata seda, kas selle otsuse peale hagi esitamine on mõttekas, mistõttu oleks liigne nõuda SRB-lt, et ta edastaks kõik arvandmed, millel põhineb iga asjasse puutuva finantsinstitutsiooni osamakse arvutus (vt analoogia alusel 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika).

124 Järelikult rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 97, 103 ja 109, et SRB oli ELTL artikli 296 alusel kohustatud esitama vaidlusaluse otsuse põhjenduses andmed, mis võimaldaksid Landesbank Baden-Württembergil kontrollida tema 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud osamakse arvutamise õigsust, ilma et seda kohustust oleks saanud takistada neist andmetest teatavate andmete konfidentsiaalsus.

125 Üldkohus ei saanud seetõttu anda põhjendamiskohustusele õiguspäraselt sellist ulatust ja järeldada vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110, et SRB on seda kohustust rikkunud.

126 Teisena analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129–140 õigusvastasuse vastuväidet, mille Landesbank Baden-Württemberg esitas oma esimeses kohtuastmes esitatud kuuenda väite raames seoses delegeeritud määruse 2015/63 mitme sätte ja selle I lisaga, ning seejärel nõustus selle väitega kohtuotsuse punktis 141.

127 Üldkohus otsustas seega, et komisjoni poolt delegeeritud määruse 2015/63 artiklites 4–7 ja 9 ning I lisas kindlaks määratud arvutusmeetod on läbipaistmatu vähemalt osas, mis puudutab kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete korrigeerimist asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide riskiprofiiliga, ning et see läbipaistmatus takistab SRB-l täita oma ELTL artiklist 296 tulenevat põhjendamiskohustust.

128 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et täpne arvutusmeetod, mida SRB kasutab kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete suuruse arvutamiseks, on kindlaks määratud delegeeritud määruses 2015/63. Eelkõige on kõnealuse delegeeritud määruse I lisas üksikasjalikult kirjeldatud selle arvutusmeetodi erinevaid samme ja esitatud matemaatilised valemid, mida SRB peab kasutama.

129 Kõnealune delegeeritud määrus on seega vaidlusaluse otsuse konteksti oluline osa, mida tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 104 viidatud kohtupraktika kohaselt arvesse võtta otsuse põhjenduse hindamisel, kuna see tagab, et selle otsuse adressaadid on täielikult teadlikud SRB kasutatud arvutusmeetodist.

130 Teiseks, mis puudutab konkreetsemalt kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete korrigeerimist riskiprofiiliga, mida nõuavad direktiivi 2014/59 artikli 103 lõiked 2 ja 7 ning määruse nr 806/2014 artikli 70 lõige 2, siis põhimõtted, mida SRB peab selle suhtes kohaldama, on sätestatud delegeeritud määruse 2015/63 artiklites 6–9 ning nende konkreetne rakendus on ette nähtud delegeeritud määruse I lisas.

131 Kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse korrigeerimine finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga põhineb sellel, et võrreldakse selle finantsinstitutsiooni avatust asjakohastele riskiteguritele võrreldes teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide avatusega sellistele teguritele.

132 Kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi teisest kuni neljandast sammust, mis on ette nähtud delegeeritud määruse I lisas, tuleneb, et korrigeerimine tagatakse kõigepealt peamiselt sellega, et iga asjasse puutuv finantsinstitutsioon paigutatakse enamiku riskitegurite osas ühte „klassi“, kuhu on koondatud rida finantsinstitutsioone, mida saab toornäitaja väärtuste põhjal pidada asjaomase riskiteguri osas samalaadseteks, ning sellega, et samasse „klassi“ kuuluvatele finantsinstitutsioonidele määratakse ümberskaleeritud näitaja ühine väärtus.

133 Sel viisil iga riskinäitaja kohta konkreetse finantsinstitutsiooni jaoks määratud väärtused konsolideeritakse seejärel delegeeritud määruse 2015/63 I lisas ette nähtud, kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise viienda sammu raames koondnäitajaks, võttes arvesse erinevate riskisammaste kaalu.

134 Riskiga korrigeerimise kordaja määratakse lõpuks kindlaks selle arvutamise kuuendas sammus koondnäitaja skaleerimise alusel vahemikus 0,8–1,5.

135 Sellest nähtub tõepoolest, et SRB ei saa esitada finantsinstitutsioonile andmeid, mis võimaldaksid viimasel täies ulatuses kontrollida, kas talle *ex ante* osamakse arvutamiseks määratud riskiga korrigeerimise kordaja väärtus on õige, kuna selleks kontrollimiseks oleks vaja ärisaladusega kaitstud andmeid kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide majandusliku olukorra kohta.

136 Siiski väärib rõhutamist, et määruse nr 806/2014 artikli 88 lõike 1 esimeses lõigus on ette nähtud võimalus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mille SRB on oma tegevuse käigus saanud, kui seda teavet saab esitada kokkuvõtlikult või kui see on koostatud selliselt, et asjasse puutuvaid finantsinstitutsioone ei ole võimalik kindlaks teha.

137 Seega võib SRB delegeeritud määrusega 2015/63 kindlaks määratud raamistikus – ilma et ta rikuks oma kohustust hoida ärisaladust – avalikustada iga „klassi“ piirväärtused ja sellega seotud näitajad, et võimaldada asjasse puutuval finantsinstitutsioonil veenduda muu hulgas selles, et klass, mis talle määrati näitajate diskretiseerimisel, nagu see on kindlaks määratud delegeeritud määruse I lisas, vastab tegelikult tema majanduslikule olukorrale, et see diskretiseerimine toimus usutavate andmete põhjal ja kooskõlas delegeeritud määruses määratletud meetodiga ning et arvesse võeti kõiki riskitegureid, millega tuleb määruse nr 806/2014 ja kõnealuse delegeeritud määruse kohaselt arvestada.

138 Kolmandaks tuleb täpsustada, et kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi muud sammud põhinevad – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 149 – asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide koondandmetel, mille võib avalikustada kokku koondatult, ilma et see rikuks SRB ärisaladuse hoidmise kohustust.

139 Kõiki neid asjaolusid arvestades ilmneb, et delegeeritud määrus 2015/63 ei keela SRB-l avalikustada kokku koondatult ja anonüümistatult piisavalt teavet, et võimaldada finantsinstitutsioonil mõista, kuidas tema individuaalset olukorda võeti arvesse tema kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel, arvestades seejuures kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide olukorraga.

140 Samuti tuleb veel märkida, et kuigi põhjendus, mis põhineb asjakohase teabe sellisel kujul avalikustamisel, ei võimalda igal finantsinstitutsioonil süstemaatiliselt avastada võimalikku viga, mille SRB on asjaomaste andmete kogumisel ja kokku koondamisel teinud, on see siiski piisav selleks, et see finantsinstitutsioon saaks veenduda, et teabega, mille ta on pädevatele asutustele esitanud, on tema kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel vastavalt asjakohastele liidu õiguse normidele nõuetekohaselt arvestatud, samuti selleks, et teha tema finantssektorit puudutavate üldiste teadmiste põhjal kindlaks võimalik mitteusutava või ilmselgelt ebaõige teabe kasutamine, ning ühtlasi otsustada, kas esitada tühistamishagi SRB selle otsuse peale, millega määratakse kindlaks tema *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi.

141 Sellest järeldub, et delegeeritud määrus 2015/63 ei takista SRB-l oma põhjendamiskohustuse täitmist niisugusena, nagu see on kindlaks määratud käesoleva kohtuotsuse punktis 122, ning et delegeeritud määrus võimaldab tal anda asjasse puutuvatele finantsinstitutsioonidele piisavalt teavet, et mõista kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete määramise otsuste põhjusi ja hinnata nende otsuste peale hagi esitamise vajalikkust.

142 Järelikult rikuti õigusnormi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 141 Üldkohtu antud hinnangus, millega tunnistati delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning I lisa õigusvastaseks, kuna selle kohtuotsuse punktis 110 tuvastatud põhjendamiskohustuse rikkumine tuleneb nendest sätetest.

143 Kolmandana tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 127 ja 143, et Üldkohus leidis, et SRB rikkus õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna ta ei esitanud vaidlusaluse otsuse põhjenduses Landesbank Baden-Württembergile andmeid, mis võimaldaksid viimasel kontrollida tema 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud *ex ante* osamakse arvutamise õigsust, ilma et Üldkohtu võimalus nõuda SRB-lt selleks teabe esitamist saaks tagada selle õiguse järgimise.

144 Kuigi SRB poolt põhjendamiskohustuse järgimine on vajalik selleks, et tagada tema otsuste adressaatide kohtulik kaitse, tuleneb eeltoodust siiski, et Üldkohtu hinnang, mille kohaselt on SRB rikkunud käesolevas asjas seda kohustust, põhineb selle kohustuse õiguslikult vääral käsitusel.

145 Lisaks tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et juhul, kui otsuse põhjendusi on tulnud piirata selleks, et tagada selle otsuse vastuvõtja poolt arvesse võetud konfidentsiaalsete andmete kaitse, peab otsuse vastuvõtja neid andmeid kahtluse alla seadvate liidu kohtute menetluses osalemise korral end võistlevas menetluses õigustama (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 110).

146 Selleks et teha harta artikli 47 nõuetega kooskõlas olevat tõhusat kohtulikku kontrolli, võivad liidu kohtud seega nõuda SRB-lt teatavatel juhtudel selliste andmete esitamist, mis põhjendaksid arvutusi, mille õigsus on kohtus vaidlustatud, tagades vajaduse korral nende andmete konfidentsiaalsuse (vt analoogia alusel 18. juulit 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt *vs.* Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punktid 120 ja 125).

147 Määruse nr 806/2014 artikli 88 lõike 1 teises lõigus on pealegi välja toodud SRB võimalus avaldada ametisaladuse hoidmise nõuetega hõlmatud teavet, kui see avaldamine on vajalik kohtumenetluse otstarbel.

148 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 143 väära õigusliku arutluskäigu tulemusel, et vaidlusalune otsus tuleb tühistada põhjendamiskohustuse ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumise tõttu, nõustudes seega Landesbank Baden-Württembergi esimeses kohtuastmes esitatud esimese, kolmanda ja kuuenda väitega.

149 Kuna kohtuasjas C-584/20 P esitatud viies väide ja kohtuasjas C-621/20 P esitatud teine väide on põhjendatud, tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida kohtuasjas C-584/20 P esitatud teist kuni neljandat väidet.

Üldkohtule esitatud hagi

150 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus teha Üldkohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab.

151 Käesolevas kohtuasjas on see nii, sest Euroopa Kohtu käsutuses on kõik asjaolud, mis on asjas otsuse tegemiseks vajalikud.

Vaidlusaluse otsuse kinnitamine

152 Komisjoni akte käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast tuleneb sisuliselt, et nende aktide kinnitamise eesmärk on tagada õiguskindlus sellega, et tehakse kindlaks kolleegiumi vastu võetud tekst, võimaldades seega vaidlustamise korral kontrollida, kas avaldatud või kätte toimetatud tekstid vastavad täielikult vastu võetud tekstile. See kinnitamine kujutab endast olulist menetlusnormi, mille rikkumine võib kaasa tuua asjaomase akti tühistamise ja kohus võib selle rikkumise küsimuse tõstatada omal algatusel (vt selle kohta 15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punktid 75 ja 76, ning 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punktid 40, 41 ja 51).

153 Käesolevas asjas on selge, et vaidlusalune otsus koosneb esiteks selle otsuse põhitekstist ja teiseks ühest lisast.

154 Üldkohtus SRB esitatud tõenditest nähtub, et menetlus, mis oli selles asutuses kehtestatud sellise otsuse kinnitamise tagamiseks, põhines otsuse põhiteksti omakäelisel allkirjastamisel ja kaaskirjal.

155 Vaidlusaluse otsuse põhiteksti kinnitamine on piisavalt tagatud sellele otsusele SRB esimehe antud omakäelise allkirjaga.

156 Seoses vaidlusaluse otsuse lisaga esitas SRB Üldkohtus kaaskirja, millele on SRB esimees oma käega alla kirjutanud ning milles on selgelt viidatud kahele lisatud dokumendile ja mis sisaldab identifitseerimisnumbrit.

157 Lisaks esitas SRB Euroopa Kohtule ARESe sisu kohta kuvatõmmise.

158 Sellest kuvatõmmisest ilmneb aga kõigepealt, et käesoleva kohtuotsuse punktis 156 viidatud kaaskirjale kantud number on salvestusnumber (*Save number*), mis tähistab ARESes vaidlusalusele otsusele vastavat toimikut.

159 Nimetatud kuvatõmmis võimaldab seejärel tuvastada selles kaaskirjas mainitud kaht lisatud dokumenti, milleks on esiteks vaidlusaluse otsuse põhitekst ja teiseks selle lisa.

160 Lõpuks nähtub samast kuvatõmmisest, et vaidlusalusele otsusele ARESes vastav toimik loodi ja saadeti 11. aprillil 2017, st vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise päeval.

161 Neid asjaolusid arvestades tuleb lugeda tõendatuks SRB väide, et sellel kuupäeval sisaldas ARES vaidlusaluse otsuse lisale vastavat faili, millele oli kaaskirjas viidatud.

162 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla asjaolu, et SRB esitatud kuvatõmmises on ära toodud ka salvestusnumbrist erinev registreerimisnumber (*Reg. number*) ja toimiku registreerimise kuupäev 13. juuni 2017, mis SRB selgituste kohaselt, millele ei ole vastu vaieldud, viitavad asjaomase toimiku lõpetamisele.

163 Neil asjaoludel on SRB esimehe omakäeline allkiri kaaskirjal piisav, et tagada vaidlusaluse otsuse lisa kinnitamine.

Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

164 Esimeses kohtuastmes esitatud esimeses väites leiab Landesbank Baden-Württemberg, et vaidlusalune otsus ei ole piisavalt põhjendatud, kuna see ei sisalda kogu asjakohast teavet eelkõige osas, mis puudutab tema 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud *ex ante* osamakse korrigeerimist tema riskiprofiiliga.

165 Käesoleva kohtuotsuse punktist 122 tuleneb, et vaidlusaluse otsuse põhjendused peavad selle otsuse konteksti arvestades tagama, et Landesbank Baden-Württembergile edastatakse piisavalt teavet mõistmaks, kuidas tema individuaalset olukorda võeti arvesse tema kriisilahendusfondi tehtava 2017. aasta *ex ante* osamakse arvutamisel, arvestades seejuures kõigi teiste asjaomaste finantsinstitutsioonide olukorda.

166 Selleks peab SRB, nagu on sedastatud käesoleva kohtuotsuse punktis 139, avaldama või edastama Landesbank Baden-Württembergile asjasse puutuvaid finantsinstitutsioone puudutava kokku koondatud ja anonüümistatud teabe, mida kasutatakse selle osamakse arvutamisel, kui seada teavet on võimalik edastada ärisaladust kahjustamata.

167 Andmete hulgas, mis tuleb seega edastada Landesbank Baden-Württembergile, et tal oleks vaidlusaluse otsuse piisav põhjendus, on muu hulgas iga „klassi“ piirväärtused ja sellega seotud näitajad, mille alusel korrigeeriti Landesbank Baden-Württembergi 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtud *ex ante* osamakset tema riskiprofiiliga.

168 Vaidlust ei ole aga selles, et vaidlusaluses otsuses ja ühtlustatud lisas esitatud andmed ning need andmed, mis olid kättesaadavad SRB veebisaidil vaidlusaluse otsuse tegemise kuupäeval, hõlmasid vaid ühte osa asjakohastest andmetest, mille SRB oleks võinud edastada ärisaladust kahjustamata.

169 Eelkõige ei sisaldanud ühtlustatud lisa andmeid iga „klassi“ piirväärtuste ja sellega seotud näitajate väärtuste kohta.

170 SRB märkis ka Euroopa Kohtus, et ta ei avaldanud vaidlusaluse otsuse tegemise kuupäeval selliseid andmeid oma veebisaidil.

171 Sellest järeldub, et vaidlusalune otsus ei ole piisavalt põhjendatud ja Landesbank Baden-Württembergi esimeses kohtuastmes esitatud esimene väide on põhjendatud.

172 Järelikult tuleb vaidlusalune otsus Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida esimeses kohtuastmes esitatud teisi väiteid.

Vaidlusaluse otsuse tagajärgede kehtima jätmine

173 SRB palus Üldkohtul lükata vaidlusaluse otsuse võimaliku tühistamise toime edasi kuue kuu võrra alates Üldkohtu otsuse jõustumise kuupäevast.

174 Tuleb meenutada, et ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus juhul, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks.

175 Sellega seoses tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et arvestades õiguskindluse kaalutlusi, võib sellise õigusakti tagajärjed jätta kehtivaks eelkõige juhul, kui õigusakti viivitamatu tühistamine põhjustab asjasse puutuvatele isikutele raskeid negatiivseid tagajärgi ning vaidlustatud õigusakti õiguspärasus ei ole vaidlustatud mitte selle eesmärgist või sisust lähtudes, vaid õigusakti vastuvõtja pädevuse puudumise või oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu (7. septembri 2016. aasta kohtuotsus Saksamaa *vs.* parlament ja nõukogu, C-113/14, EU:C:2016:635, punkt 81 ning seal viidatud kohtupraktika).

176 Kuigi käesolevas asjas tehti vaidlusalune otsus olulisi menetlusnorme rikkudes, ei tuvastanud Euroopa Kohus käesolevas menetluses siiski viga, mis mõjutaks selle akti kooskõla kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamist reguleerivate eeskirjadega, mis on kehtestatud direktiiviga 2014/59, määrusega nr 806/2014 ja delegeeritud määrusega 2015/63.

177 Kui aga vaidlusalune otsus tühistada, nägemata ette selle tagajärgede kehtima jätmist kuni selle asendamiseni uue õigusaktiga, kahjustaks see direktiivi 2014/59, määruse nr 806/2014 ja delegeeritud määruse 2015/63 rakendamist, mis moodustavad olulise osa euroala stabiilsusele kaasa aitavast pangandusliidust.

178 Neil asjaoludel tuleb jätta vaidlusaluse otsuse tagajärjed Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas kehtima seni, kuni mõistliku aja jooksul, mis ei tohi ületada kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub SRB uus otsus, millega määratakse kindlaks selle finantsinstitutsiooni 2017. aasta eest kriisilahendusfondi tehtav *ex ante* osamakse.

Kohtukulud

179 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotamise.

180 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 138 lõikes 3, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on lisaks ette nähtud, et kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Ent kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Euroopa Kohus otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.

181 Arvestades vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist ja esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamist, tuleb käesolevas asjas jätta esiteks komisjoni, SRB ja Landesbank Baden-Württembergi apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud nende endi kanda ning teiseks jätta SRB esimese kohtuastme kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Landesbank Baden-Württembergi kohtukulud, mis on seotud selles kohtuastmes toimunud menetlusega.

182 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt, mis kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel on kohaldatav apellatsioonimenetluse suhtes, kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Järelikult kannab Hispaania Kuningriik ise oma apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud ja komisjon kui menetlusse astuja Üldkohtus kannab ise oma esimese kohtuastme menetlusega seotud kohtukulud.

183 Vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 3, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, võib Euroopa Kohus otsustada, et muu kui kodukorra artikli 140 lõigetes 1 ja 2 nimetatud menetlusse astuja kannab ise oma kohtukulud. Käesolevas asjas tuleb otsustada, et Fédération bancaire française kannab ise oma apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 23. septembri 2020. aasta kohtuotsus Landesbank Baden-Württemberg *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu (T-411/17, EU:T:2020:435)**.

2. **Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 11. aprilli 2017. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05) Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas.**

3. **Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu 11. aprilli 2017. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05) Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas kehtima seni, kuni mõistliku aja jooksul, mis ei tohi ületada kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub Ühtse Kriisilahendusnõukogu uus otsus, millega määratakse kindlaks selle finantsinstitutsiooni 2017. aasta eest ühtsesse kriisilahendusfondi tehtav *ex ante* osamakse.**

4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.

5. Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja Landesbank Baden-Württembergi kohtukulud esimeses kohtuastmes.

6. Jätta Landesbank Baden-Württembergi, Fédération bancaire française'i ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud apellatsioonimenetluses nende endi kanda.

Allkirjad